

Чл. 431. Прѣводачитѣ и тълковницитѣ, които се при-
викватъ при сждебното слѣдствие, даватъ клѣтва по
сжщий рѣдъ както и свидѣлитѣ, че ще прѣдаватъ
вѣрно питаніята и отговоритѣ, които ще се прѣдлагатъ
чрѣзъ тѣхъ. Прѣводачътъ или тълковникътъ, догдѣ още
не е далъ клѣтва, може да се отвежда отъ странитѣ.
Основателността на отвода се опредѣля отъ сжда.

Чл. 432. Ако подсждимото лице е нѣмо, но знае да
пише, то показаніята и обясненіята си излага писмено,
но ако е глухо и знае да пише, то питаніята и забѣ-
лѣжкитѣ му се прѣдлагатъ писмено. И въ единия и
другия случай написаното се прочита.

Чл. 433. Слѣдъ като се разглѣдатъ и провѣрятъ въ
сждебното засѣдание всичкитѣ събрани по дѣлото дока-
зателства, никоя отъ странитѣ нѣма право да привожда
нови доказателства, но ако признава за необходимо да
прѣдстави къмъ дѣлото едно новооткрито доказателство,
тя обявява за това на сждѣтъ.

Чл. 434. По едно новооткрито доказателство, прѣдста-
вено отъ коя да е страна, сждѣтъ е длъженъ да даде
на противната страна възможност да се приготви за
състязание. Въ този случай отъ сждѣтъ зависи, възъ
основание чл. 372, да отложи свършването на сждеб-
ното слѣдствие.

Глава VII.

Заключителнитѣ дѣйствия на сждебното слѣдствие.

Чл. 435. Сждебното слѣдствие се свършва, съ прѣ-
нисята на участвующитѣ въ дѣлото лица по сжществото
на разглѣданитѣ и провѣрени доказателства.